

ønsker jeg ogsaa at saa udtalt, ikke alene overfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds, men ogsaa overfor andre ærede Medlemmer her i Salen, at noget af det Uheldigste med Hensyn til saadanne Sprogrensningsforsøg, der kan ske, er, naar enkelte Medlemmer saadan engang imellem i Ny og Næ, saa ved et Lovforslag og saa ved et andet, tage sig paa at ville rette Sproget og lave nye Ord. Dette vilde opvække de mest besynderlige Forstillinger om Nigsgdagens Virksomhed. Naar vi for Exempel tage for os Finantslovsforslaget, forudsat nu, at det ærede Medlems forskjellige Ændringer i denne Retning ere gaaede igjennem, og vi ved Siden deraf tage Tillægsbevillingsloven, som vi have vedtaget ved 2den Behandling, og som vi staa i Begreb med at vedtage ved 3die Behandling, uden at tilsvarende Forslag ere stillede med Hensyn til den, saa vil der i den ene staa „at overføre“ og „overført“ og i den anden „Transport“ og „Transport“. Og gaa vi videre, og tage vi andre Lovforslag, saa falder det mig netop ind, at vi forleden Dag havde et Lovforslag til 2den Behandling, som var forelagt af den høitærede Indenrigsminister, Lovforslaget om Stutteriet; i det staa der, jeg tror i § 2, et Udtryk som „det om Bygningerne grupperede Jordareal“. Nu undrer det mig, at disse Ord „grupperede Jordareal“ ikke have vaakt en vis Rædsel hos vore Sprogrensere; det forekommer mig at være stødende Ord. Saaledes kunne vi tage andre Love for os og finde fremmede Ord i dem, som slet ikke ere nødvendige. Det bliver dog kun et Stykkearbejde, naar ærede Medlemmer vilde give sig af med at rette paa Sprog, det vil, som sagt, opvække besynderlige Forestillinger om den Maade, hvorpaa Folkethinget arbejder, naar man saaledes renser Sproget den ene Dag, men saa i hele Maanedene derefter slet Intet gjør, men taaler, at alle fremmede Ord blive staaende. Uagtet det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds ikke har taget sine Forslag tilbage, har han dog sagt, at han agter at tage dem tilbage, og jeg skal derfor ikke gaa ind paa Enkelthederne af dem, men kun udtale, — og jeg tror ogsaa, at der deri ligger en Opfordring til andre ærede

Medlemmer om at være forsigtige med at stille Forslag i den Retning. — at der i disse Forslag findes flere Ord, som jeg meget vilde beklage, om de skulde komme ind i Loven, og jeg skal dernæst, uden dog at forfølge det videre, — thi det ærede Medlem erkjendte jo selv, at han efter at være begyndt paa dette Arbejde var saa at sige kjørt fast deri — blot nævne et eneste Exempel paa, at det ærede Medlem ikke har havt Udholdenhed nok til at gennemføre sit Arbejde. Ved et af de første Forslag retter nemlig det ærede Medlem, jeg tror i § 3, „Matrikulering“ til „Skuldsætning“ — og det er fuldkommen rigtigt; der tales der om Kjøbstædernes Skuldsætning —; men længere henne i Finantsloven i § 19 under Indenrigsministeriet staa der „Matrikul“ og „Matrikulens Dokumenter“, og det ikke mindre end 5 Gange, uden at der er stillet noget Forslag om at forandre det. Det ærede Medlem vil maasse dertil svare: Ja, men det er jo Landets Matrikulering, og det er noget Andet end Kjøbstædernes; men dertil vil jeg sige, at i Post 2 i § 25 staa der „Kjøbstædernes Matrikulering“, og derom findes der intet Ændringsforslag af det ærede Medlem, saa at i alt Fald vilde „Kjøbstædernes Matrikulering“ blive staaende uforandret i § 25 Nr. 2. Jeg nævner ikke dette for at sige det ærede Medlem noget Ubehageligt; det ærede Medlem veed, at jeg har alfor megen Agtelse for ham til, at jeg skulde ville det, men jeg nævner det kun, for at det kan træde klart og bestemt frem, at man maa være meget forsigtig, naar man vil give sig ind paa saadanne Reformforsøg. Jeg skal slutte med at sige, at jeg anser det for fortjenstfuldt af det ærede Medlem, at han har bragt Sagen frem paa saa alvorlig en Maade denne Gang, idet jeg vil haabe, at det vil have den fornødne Indflydelse, ikke blot paa, hvad der hører under den høitærede Finantsminister, men ogsaa paa, hvad der hører under de andre Herrer Ministre, og at de vilde have samme Fasthed til at gennemføre Reglerne, som den forrige høitagtede Krigsminister havde, idetmindste efterat Hærloven var bleven vedtagen, og derved forskellige Ord vare blevne rettede, skjøndt man erkjendte sin Usmagt til at rette